

mange, som ikke give mig Ret i det. — Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds, den ærede fungerende Ordfører, siger til mig, at jeg er optraadt som Hilde i „Bygmester Solness“ ved at forlange Kongeriget af det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bossen). Det ved det ærede Medlem, som tog min Vignelse op, jo godt, er en ren Tilnærmelse. Det er sandelig ikke mig, der stiller nogen Fordring til det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds; men jeg antager, at hans Venner, de Folk, som han er Fører for, den Gruppe, som har sluttet sig til ham, vil komme med Fordringen og sige: Nylt ud med Kongeriget, vi forlange Slottet af Dem! Jeg har aldrig for mit Vedkommende stillet nogen som helst Fordring til det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds om, hvad han skulde gøre. Hans Politik er mig ganske fremmed, jeg ved ikke, hvad han tilsigter, eller hvilke Løfter han sidder inde med. Jeg ved ikke, hvilke Ministre der ere udsætte til at falde som Ofre for den Politikk, som nu skal i Fællesudvalg, om det skal være den ærede Krigsminister alene eller om maaste den ærede Marineminister ogsaa skulde gaa i Løbet. Jeg ved ikke noget derom, men det ved formodentlig det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds. Da vi ere holdte uden for alle disse Forhandlinger, og da der utvivlsomt er ført Forhandlinger om disse Ting under hele denne Samling, gaaende ud paa at faa en ordinær Finanslov vedtagen, saa er det rimeligt for os at holde os uden for dette, og nu ved vor Afstemning at give til Kende, at vi intet have at gøre dermed og intet saa at gøre dermed, og at vi derfor indtage den bestedne Mindretalsstilling, at vi holde os tilbage.

Den fungerende Ordfører (H. Holm): Jeg forstaa godt, at det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) slet ikke holdt af i dette Øjeblik at blive mindet om den Udtalelse om det parlamentariske Spørgsmaal, som han kom med i sin Tid, og at det ærede Medlem var glad over, at det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen) fortolkede den paa den Maade, som han gjorde, men det var jo desværre ikke rigtigt. Sagen er den, at det ærede Medlem kom i Strid med Flertallets daværende Ordfører om denne Sag. Det ærede Medlem har enten glemt det, eller ogsaa vil han ikke gerne have det frem, men Forholdet var jo det, at den daværende Ordfører Grev Holstein havde sagt, at det personlige Spørgsmaal, Spørgsmaalet om, hvilke Mænd, der skulde være Ministre, var dødt, og saa stod

det ærede Medlem fra Vangeland op og sagde, at han var glad over, at det nu var bleven udtalt, at Parlamentarismen, den parlamentariske Fordring var død. Bag efter tog saa Ordføreren meget bestemt Afstand og holdt en lang Tale om Forfælden mellem det, han havde sagt, og det, som det ærede Medlem fra Vangeland havde sagt, og den Tale vil jeg anmode det ærede Medlem om at studere ret grundigt, inden han kommer videre ind paa Sagen. Endelig talte det ærede Medlem en hel Del Ting om Valgene og meget andet, deriblandt, at der var Medlemmer, der sidde her paa Højres Naade. Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke talte om Højremedlemmer, der sidde her paa de radikales Naade. Det vide vi alle, at der er adskillige Valgkredse, hvor der er valgt Højremænd, fordi de radikale, som vare Mindretal i Venstre, stillede sig saaledes, at Højre tog Kredsene. Dem skulde det ærede Medlem ogsaa tage med, naar han vil tale om Valgene. Til det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen) skal jeg blot sige, at jeg og mine Meningsfæller staa paa det Standpunkt, hvorpaa Venstre altid har staaet i den parlamentariske Konflikt, og det er det Standpunkt, at der her i Landet ikke bør regeres med andet end med en vedtagen, ordinær Finanslov. Vi have altid hævdet, at der ikke bør regeres med andet end en Finanslov, paa hvilken begge Tings Ret, altsaa ogsaa Folketingets Ret, blev respektet.

Hjør: Det er ikke for at inklade mig paa en Forhandling om det rent parlamentariske Spørgsmaal eller overhovedet paa en Debat om Storspolitik, at jeg har begæret Ordet, men jeg tillod mig for at afbryde min ærede Nabo til venstre (Brandes), fordi det, det indrømmer jeg, skurrer mig ikke saa lidt i Ørene, naar han staar op og paa sin Naade tager os andre i Stole, saaledes at han lige saa gerne kunde sige rent ud, at om han ikke betragter os som værre end selve Højremændene, saa mener han dog, at vi ere fuldstændig enige med dem. Vi hørte af det ærede Medlem, at der er mange af os, der sidde her paa Højres Naade. Det var et Udtryk, som skurrede mig saare i Ørene. Jeg kunde endda forstaa, at man vilde sige, at der er dem af os, der have faaet Højrestemmer, men det turde være et stort Spørgsmaal, om de radikale, eller hvad man skal kalde dem, selv skulde have været fri for at faa Højrestemmer. Jeg er i alt Fald overbevist om, at hvor en radikal og en socialistisk Kandidat have stillet sig overfor hinanden, har Højre stemt for den